

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

27. Qui habitabant Hierusalem, & Principes eius, hunc ignorantis, & voces Prophetarum, quæ per omne Sabbathum leguntur, iudicantes impleuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

plum Deo primus dedicauit, verè amplissimum regnum tenuit per omnes Palæstinae fines. Christus tamèn multò excellentius

Coloff. 2: omnes scientia & sapientia thesauros in se reconditos habuit; multò excellentius pacem toti

Hebr. 9. mundo attulit; multò perfectius tabernaculum vel in sacratissimo corpore suo, vel in Ecclesia sua, Deo dedicauit; multò excellentius

Psl. 71. domina ur à mari usque ad mare, & usque ad extreemos fines terra. Sic David verè erat vir secundum cor Dei, & verè fecit omnes voluntates Dei, sensu quo dictum est. Sed multò excellentius Christus ille est de quo Pater è cœlo dicit,

Matt. 11. In quo mihi bene complacui. Hæc in Christo superexcellens excellentia, donorū gratiæ in membris suis veritatem non tollit: quod sua commentaria imputacione suadere conantur hæretici.

27. *Qui habitabat Hierusalem, & Principes eius, bunc ignorantes, & voces Prophetarum, qua per omne Sabbathum leguntur, indicantes implenerunt.*

Scripturae **vane** **lectio** **et** **hæretici.** **Q** Via legis & Prophetarum per singula sabbata in Iudaorum Synagoga lectio facta est, Ecclesiæ Catholicae taxare in precedentibus hæretici interpretes voluerunt, quod propter cantum Ecclesiasticum suppressa in illis erat Scripturarum lectio. Eorum calumniae eo loco satisfactum est. Nuc hoc loco aduertere contra horum temporum

tum hæreticos licet, quid freques & assidua Scripturarū lectio absque legitima eius interpretatione, fructus adferat. Scripturæ insciū, tametsi per omne sabbatū legeretur, exprobrat hic Paulus tam populo Hierosolymitano quā populi Principib⁹, Scribis, & Sacerdotibus. Legebāt igitur assidue Scripturas; sed illa sola lectio nullū illis fructū attulit: quia Christū nihilominus cum omni illa Scripturarū lectione crucifigebāt: imo & iuxta Scripturas illud se facere prætexebāt. *Nos (inquit) legē habemus, & secundū legem* Ioan. 19. *nostrā debet mori.* Vana igitur hæreticorū iactantia est, legi quotidie ab eis Scripturas, sana interim & orthodoxa q̄arū interpretatione neglecta. Vedit istud hoc loco Calvin⁹ ipse, & ait: *Docemur tali exemplo, etiā si Dñs nobis per Scripturā illuceat, nō omnibus tamē esse oculos.* Nō sola igitur sufficit Scripturarum lectio. Sana, orthodoxa, Catholica, & Ecclesiastica Scripturarū expositio accedere debet. Legunt hodie in conueticulis hæreticorū singulis diebus Dominicis ac festis certa capita veteris ac noui Testamēti, iuxta ritū Ecclesiarū Anglicanarū (vt volūt) reformatarū. Imo legunt passim & promiscuè onines. Has garula anus, has delirus senex, has sophista verbosus, has vniuersi iuvenes, puellæ, vxores, mariti præsumunt, lacerant, docent autequam discant: sed pari cum fructu qualis populus ac principes Iudeorum inde

Q. decerpse-

decepserunt. Christum in illis Iudei non inuenerunt, sed occidendi materiam ex illis depromperunt, Christianam doctrinam, qualem Christi Ecclesia his 1500. tenuit, corrumpendæ ac deprauandæ variam ex illis materiam veluti ex puris floribus noxia venena aranearum more exugit & depro-
munt. Huius temeritatis ac præsumptionis hæreticæ documento hic locus est.

Et ne longè abeamus, videat, quæso, qui libet lector, quale toxicum ex hoc ipso loco elicere, & quale documentum priori penitus contrarium depromere Caluinus potuit. Interea (inquit) notandum est, ad Scripturam nos reuocari, ne magnorum hominum authoritas nos decipiatur. Nec est quod sibi quisquam ex præiuo aliorum sensu præiudicium faciat. Hoc tamen Antiochenos Paulus, ut contra laruatos Ecclesia præfules ex Scriptura iudicent. Ideo enim data est, ut legatur. Letio autem non frustra à Domino instituta; sed ut inde pīj omnes proficiant. Hæc ille. Quum hic locus perspicue doceat, ex præiuo Scripturarum intelligentia errores nasci, nec earum solam lectionē sufficere, ideoq; ex aliqua legitima autoritate earum sensum petendum esse; contrà ex eodem loco ostendere Caluinus vult, solam Scripturarum lectionem sufficere, ad solas Scripturas nos reuocari, magnorum hominum autoritate nō esse quod moueamur, aut ex aliorum sensu præiudicium pati. Deniq; Ecclesi-
starum

Caluini
vox rebel-
lis.

fiarum Præpositos (quos Iaruatos Præfules
 vocat) ex ipsa Scriptura esse iudicandos. An
 non bonus hic hæreticus est, bonus rebellis
 & spurius Ecclesiæ filius, qui ad omnium
 magnorum virorum contemptum, totique Eccle-
 siæ bellum inferendum, classicum canit, qui
 priuatum quemque ad Scripturarum libe-
 ram vel licentiosam potius expositionem
 prouocat; aliorum omnium authoritate (ne
 sibi præiudicium faciat) penitus neglecta
 a que despecta? Sed huic spurio & allophy-
 lo rebelli, multa paucis respondemus. Scri-
 ptura data est ut legeretur, nec eius lectio
 frustra instituta: sed legi debet ab ijs qui in-
 telligere possunt. Ad eius intelligentiam
 ante omnia fides sana prærequiritur. Ea qui
 carebit, velamen ante oculos habent, vt Iu-
 dæi, Turcæ, Pagani, & hæretici omnes, quo-
 rum iudicium varijs erroribus præoccupa-
 tum, veritatem in illis nec videt, nec vult
 videre. *Deinde, quum Scriptura variam ex
 varijs causis difficultatem habeat, ex styli &
 phrasium obscuritate, vt tractatores Scri-
 pturarum longè doctissimi professi sunt,
^aAugustinus, ^bHieronymus, ^cBasilius, ^dTer-
 tullianus, & alij; ex rerum quas tractat alti-
 tudine & profunditate, vt notauit disertè
^eAugustinus; ex variorum sensuum fecun-
 ditate, vt omnibus patet; ac demum ex ipsa
 eius loquendi breuitate, vt idem passim an-
 notauit ^fAugustinus; propter has causas,

Q. 2 nec ipsa

Ecclesiæ
 totius cō-
 temptum
 docet
 Caluinus;

Scriptu-
 ræ lectionis
 quatenus
 capessenda.

a. De do-
 ctina Christi.
 2.c. 6. &
 epist. 1. 28
 & 119. c.

b. In Eze-
 c. 45.
 e. Epi. 75.
 d. Aduer-
 sus Marc.
 lib. 4. c. 25
 e. De do-
 ct. Chris.
 lib. 4. c. 38.

f. De fide
 & operib.

c. 9. &c. 6.

Int. lib. 5.

c. 9. Epist.

149. c. 6.

nec ipsa sana fides ad eius intelligentiam sufficit. Qui igitur Scripturas legendas dedit, earum quoque Interpretes constituit, non quemvis fidelem, sed ipsos Dei verbi Ministros, Pastores, & Doctores. Quod ut Calvinistis melius persuadeatur, ex ipso Calvino demonstrabimus. Tractans illum locum ubi Eunuchus Philippus a Deo missus Scripturam Propheticam interpretatur, ita scribit: *Eunuchi exemplo adminiculis omnibus utendum est, quae Dominus ad intelligendum Scripturam nobis proponit. Phraseticis homines evdovatim e calo petunt, & interea Ministrum Dei contemnunt, cuius manus regi debebant. Alij perspicacia sua freti, neminem audire, nullos commentarios legere dignantur. At qui Deus subsidia, quae nobis destinat, non vult contemni, & eorum contemptum impunitè cedere non patitur. Atque hic memoria tenendum est, non modo datam esse nobis Scripturam, sed Interpretes simul & Doctores esse additos qui nos adiuvent.* Hac ratione Philippum Dominus Eunuchus potius destinauit quam Angelum. Quorsum enim hic circuitus spectabat, quod Angelus voce Philippum Deus accersit, non rectemittit Angelum ipsum, nisi quod ad audiendos homines assuefacere nos voluit? Hac certè non vulgaris est externe prædicationis commendatio, quod Angelis tacentibus, in ore hominum vox Dei in salutem nostram personat. Hac ibi Calvinus. Rursum reuelationem Angeli tractans Cornelio factam, qua Petrum accersiri iubet, ut ab eo cognoscatur.

In com.
in Acta
cap. 8. ver.
31.

Ecclesiæ
vocem in
exponen-
dis Scrip-
turis au-
diendam.

noscat quid eum facere oporteat, vnde ipse
saluus fiat, & domus eius tota, hunc in mo-
dum scribit Caluinus: *Rationi parum videtur* In com.
consentaneum, quod Doctoris partes non implet in Act. c.
10. ver. 5.

An-
gelus, sed homini mortali munus suum resignat.
Maior enim oraculo fuissest authoritas, quam quum
illi Euangeliū hominis ore prædicatur. Verum si-
cū Christus Paulo se per visionem ostendens, eius Act. 9.
tamen docendi partes Ananiae reliquit, ut prædi- ver. 10.
candi Euangeliū ministerium, quod Ecclesia suæ
mandauit, tali exemplo sanctiret; ita nunc Angelus
Petro locū cedit, vt munus sibi a Christo commissum
exequatur. Ergo quisquis vult esse Christi discipu-
lus, & illuminari celestis sapientie luce, ad externam
hominum vocem, qua Christus tanquam organo uti-
tur, & cui fidem nostram vult esse annexam, atten-
tum ac docilem se prebere non grauetur. Videmus
enim quam horredis modis vultus sit Dominus furio-
sam eorum superbiam, qui contempta prædicatione
revelationes ē calo captarunt. Nam quum in homi-
nibus audiri velit, nō possunt sine eius contemptu &
contumelia sperni Ministri apud quos verbum suum
deposituit. Ait enim: *Qui vos audit, me audit: & qui* Luc. 10.
vos spernit, me spernit. Interea probandi sunt spiri- ver. 16.
tus; ne audiamus absque delectu quicunq; se Christi
Ministros obtēdunt. Sed quia fides ex auditu est, ne- Rom. 10.
mo ad eam perueniet, qui verbum prædicatum re- ver. 17.
spuet atq; aspernabitur. Hæc iterum Caluinus
claris & perspicuis verbis, aliorū locorum
evidenti veritate compulsus, & tribus illis
illustribus exemplis cōmotus (vbi ad Ana-

Q. 3

niām.

niam Paulus, ad Petrum Cornelius, ad Philippum Eunuchus docendi destinatur) agnoscit ac docet, non priuatam Scripturarum lectionem, nō Angelicas aut immediatas à Deo reuelationes, media esse ad Scripturas intelligēdas, fideique veritatem pernoscendam, aut sola, aut sufficientia, aut primaria: sed contrā Ecclesiæ vocem in suis Ministris, Pastoribus, Doctoribus esse audiendā. Iam ergo videt ipse, tametsi Scriptura ideo data est ut legatur, tamen datus quoque esse diuinī verbi Ministros qui eam exponant; nec à quibuslibet ita legendam esse, ut eius interpretes audire detrectēt. Rursum videt quām improbè & temere hoc loco dixerit, sic ad Scripturam nos revocari, ut contra Praesules Ecclesiā ex Scriptura iudicare debeamus, & hoc à Paulo Antiochenos edotios esse. Nominat quidē Calvinus larvatos Praesules, & monet ne magnorum hominum authoritas nos decipiāt, nec ex aliorum prauo sensu præiudicium nobis fieri debere. Sed hac ille larua & fugo usus, veros Ecclesiæ Catholicae Praesules, Pastores, Episcopos intelligit: magnorum hominum authoritate, veterū Patrum consentientes Scripturæ expositiones designat: quas idcirco ille, quoties libet reiicit. Pravus sensus vocabulo receptum in Ecclesia Catholica sensum notat, à quo ille semper abhorret, nouellū suū & profanum sensum, quoties hæresibus suis expedit, singulis Scripturis affingens. Quæ omnia ita se habere,

Calvinus
ex seipso
refutatur.

habere, ex nostris hisce Antidotis liquidum constat, & constabit adhuc in sequentibus magis. Tenendum igitur est, Scripturarum sensum non ex sola lectione à quolibet cognosci, sed habere veram Ecclesiam suos legitimos diuini verbi Interpretes quos audire oportet. Ita ex hoc loco, & ipsius Caluini non confessione modo, sed & luculentâ probatione, perulgata illa omniū hodie hereticorum & famosissima sententia de Scripturarum innata quadam perspicuitate, de qua Scripturarum intelligentia à quolibet eam attentiū legente & meditante audacter sibi vendicanda, penitus concidit; penitus euersa iacet. Illa sola quæstio remanet, sitne ^{versus de religione} Contro-
lus Caluinus, aut qui illi adhærēt, verbi Dei Ministri aut Interpretes legitimi. Qua in re ^{hodie} aduersarios habent Caluinistæ nō solùm Catholicos omnes maiorum suorum & totius antiquitatis vestigij insistentes, (qui si veræ Ecclesiæ Pastores & verbi Dei veri Ministri atque Interpretes non fuerunt, caruit hactenus sua Ecclesia Christus, quæ sine vera diuinæ Scripturarum intelligentia consistere non potuit) sed etiam Lutheranos, Anabaptistas, Vbiquitarios, nouos in Polonia Arianos, Tritheitas, & Samosatenicos: qui omnes se solos pro verbi Dei veris Ministris & Interpretibus venditant.